

fattelse, som den højtærede Minister nu har, nemlig den, at man indtil videre ikke skal arbejde videre paa dette Havneanlæg. I dette: indtil videre ikke at arbejde videre paa Havneanlægget, ønsker jeg imidlertid afgjort ikke der maa lægges, at den Tid ikke skulde kunne komme, da ogsaa jeg med Glæde vilde være stemt for at gaa med til et Anlæg ved Hanstholm, men jeg mener, som sagt, at Tiden endnu ikke er inde. Pengerigelighed er der ikke, stærk Arbejdsloshed, som maaske til en vis Grad kunde motivere, at Arbejder af den Art sættes i Gang, ej heller, og yderligere mener jeg, som sagt, ikke, der er nogen virkelig Trang til denne Havn. Endelig synes jeg, at det ogsaa af en anden Grund, som jeg allerede omtalte i Gaar, vil være heldigt at vente i nogen Tid med at bygge dette Anlæg, idet jeg mener, det vil være ønskeligt at gøre de Erfaringer, som nu en Gang kan høstes fra Hirtshals, forinden man endelig og afgørende gaar i Gang med at bygge Havn ved Hanstholm.

Siden vi sidst debatterede Finanser her i Tinget, har der jo været afholdt to politiske Valg, et Folketingsvalg og et Landstingsvalg. Angaaende Følgerne af Folketingsvalget er der allerede i Sommersamlingen fremsat en hel Del Kommentarer, og jeg skal derfor ikke komme nævneværdigt ind paa dette Valg. Følgen blev jo et socialdemokratisk Ministerium, og herom skal jeg kun sige, at jeg med Tilfredshed bemærkede mig, at det i politisk Henseende tidligere ikke saa overmaade ansete Ministerium, Handelsministeriet, blev, saa vidt man da kan skønne, noget helt anderledes betydningsfuldt, idet selve Statsministeren overtog dette Ministerium. Denne Beslutning hilser jeg med Tilfredshed, idet min Opfattelse er den, at i ganske særlig Grad de Erhverv, som falder ind under det nu omdannede Handelsministerium, netop er saadanne, som paa Grund af Tidernes Usikkerhed i høj Grad maa ønske, at der som Leder af dette Ministerium sidder en Mand, som i politisk Henseende virkelig spiller en betydelig Rolle.

Efter Folketingsvalget kom der jo en Sommersamling, som jeg snart skal komme en lille Smule tilbage til, men siden har vi altsaa haft et Landstingsvalg. Angaaende dette Valg forekommer det mig, at der er faldet forbavsende faa Udtalelser i dette høje Ting, og det er jo dog et Valg af virkelig ikke ringe Betydning. Man har saavel fra socialdemokratisk som fra radikal Side været tilbøjelig til at sige, at dette Valg fuldt ud var en Bekræftelse paa Folketings-

valget, altsaa i et og alt et for de radikale Partier lykkeligt Valg. Det ærede Medlem Hr. Rode, som jo har været lidt inde paa Valgets Resultat, kom med den Oplysning, at det for saa vidt var underligt at se af dette Valgs Tal, at Socialdemokratiet indenfor de ældre Vælgere var det Parti, som sammenholdt med Folketingsvælgernes Antal havde forholdsvis det største Antal Vælgere blandt de ældre. Dette skulde man synes var en underlig Ting, og det vilde ogsaa være underligt, hvis det var rigtigt uden Kommentar. Men det er det nu heller ikke, for nok har Socialdemokratiet forholdsvis flere Vælgere blandt de ældre, saafremt man sammenlægger Venstre, Konservative og Radikale, men tager man Delingen efter den Linie, som det dog vilde være naturligt at tage, idet jo den parlamentariske Basis for Regeringen her i Folketinget er Radikale og Socialdemokrater sammenlagt — tager man altsaa Delingen efter denne Linie: Socialdemokrater og Radikale paa den ene Side og Venstre og Konservative paa den anden Side, faar Billedet et helt andet Udseende, idet det saa viser sig, at taget efter samme Forhold, som nu en Gang Tallene viser fra de Landstingskredse, hvor der var Valg, saa vilde, taget for hele Landet, Tilbagegangen for Radikale og Socialdemokrater have været 38 pCt. — altsaa paa Grund af, at der ikke er saa mange Vælgere — medens Tilbagegangen for de Konservative og Venstre tilsammenlagt vilde være 33 pCt. Naar der altsaa er den store Forskel efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Rode opgør Resultatet, og den Maade, hvorpaa jeg mener, det bør opgøres, saa har det sin Grund i, at for de Radikale var Landstingsvalget et ganske særlig daarligt Valg, idet det radikale Parti maatte afgive 45 pCt. af deres Vælgere. Jeg forstaar nu meget vel, at naar Forholdet er dette, saa har man fra radikal Side Tilbøjelighed til ikke at fremhæve dette saa overmaade stærkt. Men, som sagt, de Tal, som efter min Mening er de afgørende, er, at Venstre og de Konservative sammenlagt er gaaet 33 pCt. tilbage, Radikale og Socialdemokrater 38 pCt., og dette betyder, idet man regner med Folketingsvælgernes Tal, igen, at uden Hensyn til de landstingsvalgte vilde, hvis man i Efteraaret 1924 havde foretaget et Landstingsvalg gældende for hele Landet, dette have givet et Konservativ-Venstre Flertal. Hertil kommer saa yderligere det Plus, der for disse Partier ligger i, at de i alt Fald i dette Øjeblik tilsammenlagt indehaver saa forholdsvis mange Mandater i det siddende Landsting — og